

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukas Nachf.,
Nux. Augenfeld & Emerio Les-
ner., Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelik.
In Budapesta la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsébet-közt).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o coloană 10
bani pentru o publicare. Pu-
blicități mai dese după tarife
și învoială. — **RECLAMR** pe
pagina 8-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în de-
Abonamente pentru Austro-Ungarie
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Intului Nr. 30. etajiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 158.

Brașov, Duminică 18 (31) Iulie.

1904.

Atentatul dela Petersburg.

N'au trecut încă nici două săptămâni de la atentatul fiului de senator finlandes Schaumann asupra guvernului Bobrikow, — după care urmă imediat atentatul asupra vice-guvernului dela Elisabethpol, făptuit cum se crede de un Armean, și eată, că din nou lumea este alarmată de un atentat cu bombe, căruia i-a căzut victimă în modul cel mai crudel atotputernicul ministru de interne rusesc Plehwe.

De doi ani acest ministru înlocuiesce pe predecesorul său Sipjagin, care asemenea a avut un sfârșit tragic, în urma unui atentat reușit contra persoanei sale. De când s'a urcat pe tronul Țarilor Nicolae II s'au săvârșit nu mai puțin decât un-spredece atentate politice în Rusia și adevă, în afară de cele amintite, două îndreptate contra miniștrilor Bogoljopov (instrucție) și Sipjagin (interne), ér mai multe contra a diferiți guvernori precum cei dela Ufa, Caucaș, Charchov ș. a.

Aceste atentate politice sunt cea mai viuă dovadă despre marea nemulțumire a populațiunii rusești față de despotismul și volnicia, ce-o exercităză în măsură tot mai mare stăpânirea și creațiunile ei din întreaga împărăție.

Mai mult, atentatele, de care vorbim, și bombele, ce au ajuns a fi expresiunea lor cea mai înaltă, sunt mai mult decât nisce fapte precugetate, săvârșite în scop de a băga spaimă în puternicia țilei și de a răsbuna astfel, prin nimicirea unor persoane influente din fruntea lor, nenumeratele nedreptăți și prigoniri de care sufer cei ce dau contingența închisorilor din totă împărăția și al ocnelor din Siberia, — ele sunt însăși revoluțiunea.

Ađi revoluțiunea nu se mai face ca în jumătatea întâiu a veacului trecut, cu puscă, cu sulii, cu

cose și topore, ci cu bombe explozibile. De mult dinamita este adoptată chiar și de locuitorii neastemperați ai peninsulei balcanice ca armă de căpetenie revoluționară.

Acest mod de luptă revoluționară a fost introdus de nihilisti. O bombă infernală a făcut sfârșit și vieții Țarului Alexandru II, sub a căruia domnie trecuseră oștirile rusești la 1877 peste Dunăre. Și inima lui Alexandru II bătea cald pentru sôrtea supușilor săi, el era amic al reformelor în sens mai liberal, ba tocmă pe când fú crud omorât de mâna revoluționarilor nihilisti, se purta chiar cu gândul de a da împărăției un început de constituțiune.

Intre cei oprimați și nemulțumiți, a căror contingent în cea mai covârșitoare parte se compune din clasele inteligente, se marcheză două curente revoluționare: unul patriotic rusesc progresiv și altul internațional-cosmopolit. De-ocamdată nihilismul e expresiunea amărăciunii ambelor curente și e bine cunoscut, că o parte nu neînsemnată dintre nihilisti s'au compus și se compune din Evrei.

Acesta se esplică și prin faptul, că rassa mosaică e supusă la multe șicane și prigoniri sub ortodoxul guvern al Țarului. Evreii sunt sufletul curentului nihilist internațional și nici atentatul cel mai nou contra ministrului Plehwe nu va fi cu totul străin de creștăturile pe răboșul evreiesc.

Plehwe nu numai că nu se bucura de simpatii, dér era chiar urgisit mai ales de clasa cultă, pentru că se făcuse apărătorul autocrației cu o mână de fer, ce se resimțea dureros în totă împărăția. Sub densul Rusia ajunse la cea mai înaltă tréptă a statului polițienesc stăpânit de legiunile de funcționari necontrolabili în volniciile lor. Cu deosebire însă Plehwe a fost urgisit de Evrei, cari îl invinuiău că a tolerat,

ba a încurajat chiar măcelul oribil dela Chișineu.

Când o deputațiune de Evrei a mers la Plehwe să cêră egale dreptăți, acesta îi răspunse dîcînd, că se înșelă cei-ce cred, că el și Țarul ar privi pe Evrei ca pe-o rassă inferioară; din contră părerea lor e, că sunt o rassă superioară, din care causă trebuie a se lua măsuri ca Evreii să nu s'avente prea tare și să exploateze poporul. „Am constatat — dîse Plehwe — că la toate atentatele nihiliste Evreii i-au parte activă, nici prin vis se nu vè trecă dér, că veți căpêta drepturi“.

De atunci diarele evreiesci au pornit o strașnică campanie contra ministrului Plehwe și ele sunt, cari și ađi după atentat descriu cu culorile cele mai negre stările subminate interne din Rusia.

E lucru firesc ca aceste toi să esagereze în multe privințe, tot așa de neîndoios însă este și rămâne, că poporul Rusiei e setos de reforme înțelepte, de măsuri mai drepte și mai liberale de guvernare, care să-i facă posibil a mai rêsuffla — și a mai scăpa puțin de apăsarea cumplită a regimului despotice dominant. Eță grava însemnătate a bombeii ce a rëpus pe Plehwe.

Brașov, 17 (30) Iulie.

Incheierea convenției comerciale germano-rusă. Agenția Wolff din Berlin transmite scirea, că alaltăeri a fost subscrisă de cancelarul Bülow și de presidentul comisiunii rusești Witte, convențiunea comercială dintre Germania și Rusia.

Cestiunea Dardanelor provocată prin incidentul vaporului „Malacca“, este viu discutată de pressă. Pressa rusă îi consacără lungi articole. Relevând cestiunea trecerei prin Dardanele și dreptul pentru toate statele de a înarma în largul mării corăbii comerciale pornite din portul

lor de origine sub pavilion de comerț, „Novoje Vremia“ scrie:

„Limitațiunile stabilite pentru trecerea strîmtorilor au drept unic scop de a proteja Constantinopol și nu implică nici-decum interdicția pentru corăbii de comerț de a se transforma în vase de război după trecerea strîmtorilor. Nici un stat independent n'ar puté să se supună la obligația de a cere cuiva autorizarea de a construi, séu de a înarma noue vase de război, precum și de a-le notifica implinirea acestor fapte.“

„Gazeta Bursei“ prevede, că decă s'ar întreprinde rezolvarea în mod definitiv a cestiunii strîmtorilor turcesci, Rusia ar puté să conteze pe sprijinul nu numai al Franței, aliata ei, ci și pe al Germaniei, care ar avé atunci o escelentă ocaziune de a proba, cât apreciază amicitia ei tradițională cu Rusia.

Diarul „Novosti“ constată asemenea dreptul tuturor puterilor de a preschimba după voie, în cas de trebuință, corăbii lor de comerț în corăbii de război, după ce vor fi trecut pasurile neutralizate, precum sunt strîmtorile turcesci și canalul din Suez. „Novosti“ mai adaugă următoarele:

„S'a spus mai de multe ori în anii aceștia din urmă, că regulamentul închiderii strîmtorilor turcesci pentru vasele de război, ar constitui un anacronism istoric. Regulamentul acesta ar cuprinde încă și o profundă nedreptate cătră Rusia, căreia îi împedecă libera dispoziție a forțelor ei maritime. Anglia ar îndeplini o operă mare, luând inițiativa desființării acestui injust anacronism.“

Asasinarea ministrului Plehwe.

Despre atentatul cu bombă, ce s'a săvârșit alaltăeri în Petersburg și a căruia victimă a fost ministrul de interne rusesc Plehwe, se telegrafieză din Petersburg următoarele:

Petersburg, 28 Iulie. Atentatul contra lui Plehwe, ministrul de interne, a fost comis în momentul când ministrul sosea la gară pentru a merge la Krasnoieselo spre

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Ferestra luminată.

De Petru Nansen
— Fine. —

Se plimbă de vre-o câte-va ori în sus și în jos foarte neliniștit. Incepuse să plouă, dér asta nu-l jena de loc.

Într'un rând se depărtă binișor de casă, când își aduse aminte, că era de datoria lui să păzescă aproape de poartă. Și de témă, ca să nu se întelnească cu cineva și să fie recunoscut, umbla tot cu capul plecat.

La o poartă, adăpostiți de plôie erau un gardist și un păzitor de nopțe, ședeau de vorbă la lumina palidă a unui felinar. Eroul nostru se intimidă de câte-ori ajungea să se apropie de ei. Auđi chiar un semnal, care-i pătrunse sufletul ca un sloi de ghiată.

Gardistul se întinse odată de-i trosniră toate ôsele și o porni apoi încet pe pe uliță îmbrăcat în mantaua lui de plôie

și cu piciorle ascunse în cismele cele mari, prin cari nu putea să pătrundă plôia.

Când se întelniră, îi dădu gardistului „bună séra“, ér acesta îi mulțumi punându-și mâna la cașcă și dîse: „Nu-i prea plăcută vremea asta pentru plimbare.“

„Da... dér aerul e forțe curat“ îi răspunse el, și porni mai departe. Gardistul îl urmări cu privirea și când se întelniră a doua-ora, neobositul vagabond îi dîse: E deja mieđul nopții, nu-i așa?

Și-și petrecea așa cu gardistul, pe când lumina felinarelor se risipea somnorosă pe străđile ude.

„Dér cu toate astea e umed al dracului“ dîse gardistul de-odată. „Nopțe bună“ domnule.

„Nopțe bună!“
Gardistul dispărú în întunerecul stradei.

Timpul se furia încet. O jumătate de cés părea nespuse de lungă. El își petrecea vremea privind la ferestrele luminate ale caselor. Dér acestea se stingeau una câte una. La o mansarda dór mai strălucia o gênă delumină. Dintr'o crișmă

espiră doi ómeni bieți, legănându-se. Crișmarul în urma lor închise oblônele.

Plôia se pornise cu tot dinadinsul. Se uită la cés, jumătate fără cinc minute. Dér el nu voia să scie, el voia să audă bătând la turn.

În sfârșit bătú. O porni iute cu capul plecat înspre casa cu pricina. Era lumină.

De necaz bătú cu piciorul în pardoselă, pe când în mână tot învêrtia o oheie, cu care era gata să arunce sus în ferestra.

Băgă de sémă atunci, că un domn tîner stă și se uită la el. Se rușină și porni.

Acum scia ce voia să scie. Gândurile începură să-l chinuiescă. O vedea alătura de el, îi auzea parcă până și vorbele ce i-le spunea. Îi se părú la un moment, că-l vede sărutându-o și i-se întuneca dinaintea ochilor.

Și însoțit de fel de fel de presupunereri se trezi érá înaintea casei. Cine să fi fost acel domn tîner, care se uită mai înainte la aceeași ferestră? Il pândea pe el ôre? Cine să fi fost?

Se întorse repede, să plece, dér nu putea să-și ia gândul de la acel domn!

Cine să fie la ea? Cine? Se puse cu tot dinadinsul să-și aducă aminte de toate cunoscințele ei. Și rosti de-odată: „Arhitectul! da, el trebuia să fie sus. Cine altul?“

Arhitectul era un om frumos, care scia să povestescă multe lucruri. Își aducea aminte de felul cum ea îi asculta spusele. Cum îi zîmbia, cum se uită la el, cum îi răspundea. Da, da, arhitectul trebuia să fie.

Ce ție și cu femeile! Când e vorba de ele, se duce dracului ori-ce siguranță!

Dér de ce să se porțe ea așa, de ce? E adevărat, că femeile ca și bărbații n'au inima așa de îngustă, ca să nu potă cuprinde mai mult decât o iubire! E adevărat! dér el numai pe ea a iubit-o, și asta-l durea.

Dér de unde scia el? Adevărul de unde putea să-l scie? Să lasă chinuit de bănueli, fără să scie nimic sigur.

Fără să scie, se apropia érá de casă

a felicita pe marele duce Vladimir cu ocazia onomastice sale. Strada, care duce la gară, se cheamă „Ismailowski Prospect“ și înainte de gară se încrucișează cu canalul numit „Obvodnyi Canal“. Aici se găsește un pod și la colțul canalului și a Prospectului este un restaurant. Când echipagiul ministrului a atins podul, care se găsește tocmai în fața gării drumului de fier Petersburg-Varșovia, un tânăr, așezat la ferestra restaurantului, a lansat prin ferestră o bombă, care, după o versiune, ar fi făcut explozie sub echipagiul ministerial, er după altă versiune a căzut chiar în trăsură.

Capul lui Plehwe a fost neted separat de trunchiul. Vizitiul a fost de asemenea ucis. Căii sfârșitați în bucăți; câți-va trecători au fost răniți.

Detunătura a fost foarte puternică. Tote geamurile gării au fost sfărâmate. Trebuie adăugat, că fațada gării, destul de îngustă, e acoperită de sus până la înălțimea etagiului întâi de geamuri.

Autorul atentatului a fost arestat, când eșea din restaurant. La vederea lui mulțimea fugi, fiind-că s'a observat, că criminalul mai avea în mână o altă bombă, care i-a fost imediat luată din mână.

Sera s'a oficiat în capela de la ministerul de interne un requiem pentru odihna sufletului ministrului Plehwe. În numărăsa asistență se aflau de asemenea ambasadorii și miniștrii străini.

Se asigură, că asasinul a fost în mod grav rănit în momentul exploziunii bombe, încât este îndoielă, dacă va pute scăpa cu viața.

Omoritorul lui Plehwe, care în urma exploziunii bombe a fost grav rănit, și transportat fără cunoștință la spital, și-a revenit spre seră în fire și a fost imediat supus unui interogatoriu.

După sciri demne de credare, asasinul a asvilit bomba sa de pe trotuar, er nu de pe ferestra restaurantului, cum s'a creșut până acum. Numai astfel se explică, că atentatorul a fost rănit.

Petersburg, 28 Iulie. Exploziunea bombe a fost atât de puternică, încât a ridicat la înălțime de un metru corpul lui Plehwe.

Despre cauza atentatului se anunță următoarele: Plehwe era urgisit în timpul din urma mai ales pentru prigonirile și arestările ce s'au făcut la ordinul său în Helsingfors. Plehwe era considerat ca omul, care în urma asasinării lui Bobrikow a recomandat Țarul ca în contra revoluționarilor din Finlanda să se ia măsurii din cele mai aspre.

„Köln. Ztg.“ primesce din Petersburg scirea, că atentatul contra lui Plehwe este numai o continuare a atentatelor cu mașini infernale, cari s'au întâmplat în primăvara anului curent în „Hotel du Nord“ și cari încă au fost îndreptate contra lui Plehwe.

Vjaceslav Constantinovici Plehwe s'a

născut la 1848. A făcut studiile juridice în Mosova și mult timp a fost procuror de stat pe lângă tribunalele din Mosova, Vladimir și Tula. În calitatea acesta a desfășurat o mare energie în descoperirea atentatelor și crimelor politice. Din Varșovia a fost permutat ca procuror în Petersburg. El a descoperit pe toți complicitii atentatului din palatul de iernă. Drept recompensă a fost numit șeful poliției de stat la 1881. La 1884 Țarul Alexandru III l'a numit senator și secretar în ministerul de interne. După asasinarea ministrului de interne Sipjagin, a fost numit în locul acestuia, cu tote că Witte, care pe atunci avea mare influență la curte, mult timp a zădărnicit această numire.

O ură mare nutriau contra lui mai ales Jidovii, cari îl bănuiră, că el a pus la cale masacrele din Chișineu. Tot așa de urgisit era și de Armeni pentru-că l'a pus bunurile bisericesci sub supraveghierea guvernului.

Ca om de acțiune Plehwe a fost intruparea sistemului, ce nu suferă nici o reformă. Scopul principal al activității sale politice îl vedea în suprimarea propagandei revoluționare.

Diarele berlinese deplâng tote la loc de frunte atentatul îngrozitor, căruia a căzut jertfă ministrul Plehwe. *Pressa liberală* (evreo-germană) apreciază activitatea lui Plehwe, își exprimă părerea, că el însuși e de vină pentru sfârșitul cumplit, care l'a ajuns.

„National Ztg.“ scrie între altele, că „Plehwe și-a ocupat postul său ca pacificator; unde a făcut însă pace, acolo a domnit pacea cimitirului.“

„Berliner Tagblatt“ apreciază astfel activitatea lui Plehwe: „Plehwe a fost reprezentantul unui sistem despotice, care nu se pută de loc împăca cu părerile omienilor moderni. A fost un sistem al nedreptății și crușimii, care nu ceda nici o iotă, când era vorba de susținerea puterii absolute, care se exerciază în numele Țarului.“

Țarul clerical „Germania“ ajunge la următoarea concluziune: „În luptă față cu dușmanul intern Rusia va eși numai atunci învingătoare, când va reorganiza referințele ei interne sub semnul: dreptății și al libertății.“

În *Paris* a sosit scirea deabia Joi d. m. la orele 2½ și a cauzat o surprindere dureroasă ne mai pomenită.

Pressa franceză condamnă unanim atentatul îngrozitor și deplânge în Plehwe pe bărbatul, care a fost unul din cei mai marcanți consilieri ai Țarului.

Țarul „Patrie“ scrie: Rusia a fost cercată de-o mare nenorocire. Nihilistii, cari merg mână în mână cu Japoneseii, au ucis pe un bărbat, care a avut cea mai mare putere în Rusia. Plehwe a fost adevăratul cancelar al imperiului. Mărtea sa tragică trebuie să emoționeze adenc pe

toți amicii Rusiei. Francesii trebuie să considere drept tradare de patrie faptul, că o mână de agitatori favorisază în Rusia jocul Japoniei.

Țarul „Temps“ prezintă pe Plehwe ca victimă a teroriștilor.

„Journal des Debats“ scrie între altele următoarele: Revoluționarii s'au înșelat prin punerea la cale a acestui omor. Ei n'au ameliorat situațiunea. Lui Sipjagin i-a urmat un ministru de interne și mai aspru; locul lui Plehwe îl va ocupa după totă probabilitatea un bărbat, care se va usa de nouă arme față de partidul revoluționar. Dacă în această luptă se va reduce și mai mult măsura libertăților existente, revoluționarii vor purta vina.

Țarul „Liberté“ dice: Plehwe a fost un bărbat liberal, nu însă liberal în sensul revoluționarilor, ci un bărbat liberal pentru poporul rusesc, care în totdeauna a lucrat cu voia Domnitorului său. Plehwe cade victimă nebuliei revoluționare.

Alegerile pentru dieta Bucovinei.

— Dela corespondentul nostru. —

(Votul orașelor și al camerei comerciale. — Alegerile în curia I și II.)

Cernăuți, Joi 28 Iulie 1904.

Agitațiunea extraordinară, care s'a pornit în jurul alegerilor pentru dieta Bucovinei, este pe sfârșite. Orașele Cernăuți, Rădăuți, Suceva și Siret și-au dat eri voturile, reușind aleși în Cernăuți cu o majoritate covârșitoare ca deputați Dr. *Strascher* (evreu), și directorul magistratului Cernăuți *Widmann*, în urma unui pact, care s'a încheiat între partidul liberalilor (român și rutean) și partidul german creștin. Contracandidații: primarul Cernăuților bar. *Kochanowski* și avocatul evreu *Kiesler*, sprijiniți de Românii aparținători partidului popular, de Poloni și o parte mică din Evrei, au rămas în minoritate.

În Suceava a fost ales evreul Dr. *Weidenfeld*, în Rădăuți germanul de *Landwehr* și în Suceava prof. de univ. Dr. *Skedl*, german.

În aceeași zi și-a ales și camera comercială a Bucovinei reprezentanții săi în dietă în persoanele d-nilor de *Langenhan* (german) și *Tittinger* (evreu.)

Proprietatea mare (curia I) a ales astăzi pe cei 8 deputați ai săi și în urma pactului, care există între proprietarii mari armeno-poloni și români, cari dispun de aproape 2/3 părți a voturilor proprietății mari, au reușit candidații designați din partea Românilor, domnii Dr. cav. de *Volcinschi*, bar. *Nicolae Mustăț*, Tudor cav. de *Flondor*, și bar. *Alesandru Hormuzachi*; er din partea Polonilor d-nii Dr. A. *Halban* prof. de universitate, consilierul la tribunal *Z. Bohosiewicz*, proprietarii mari *K. Bogdanovici* și Chr. de *Abrahamovici*.

În curia I, în care votază reprezentanții consistoriului gr. or. și ai fondului religios gr. or. au fost aleși deputații români de până acum d-nii: archimandrit *Miron Calinescu* și d-l consilier consistorial *Dionisie cav. de Bejan*. Candidații partidului mijlociu „Mittelpartei“ condus de baronul *George Wassilko* au rămas în minoritate.

Afară de deputații aleși până acuma mai ocupă câte un loc în dietă ca membrii naturali I. P. Sa. Mitropolitul Dr. V. de *Repta* și rectorul universității Dr. *Tarnavschi*.

Noua dietă va fi probabil convocată pe la mijlocul lunei Septembrie.

Cor.

Un țiar maghiar despre Ștefan-cel-Mare.

Figura lui Ștefan-cel-Mare este cunoscută deja în lumina adevăratei istoriografii și în țiarul nostru s'au publicat părerile cronicarilor contemporani polonesi, cari de și ar fi avut pricină să scrie cu ură despre el, fiind-că i-a bătut crâncen, totuși au

avut bărbăția a recunoște adevărul istoric și în cronicile lor au lăsat pomeniri elogiöse despre marele voevod moldovean.

Țiarul „*Nemzeti Hirlep*“ din Clușiu, organ al guvernului, în numărul de la 28 Iulie scrie despre Ștefan-cel-Mare un articol, care dovedește ignoranța și reavoința autorului. Dăm aici un resumat:

Postul Domn al Moldovei, Ștefan Bogdanovici (!), pe care generația de astăzi îl cinstesc cu epitetul de „mare“, nu este nici cu un fir de păr vr'o individualitate mai deosebită de cei-lalți voievozi viteji și crudeli ai Moldovei și Munteniei. El n'a strins valahimea într'o națiune unitară, n'a alcătuit din ea un stat, n'a făcut-o independentă, ci a pactat cu toți înaintașii și urmașii lui, punându-se sub suzeranitatea puternicilor săi vecini, când al Ungariei, când al Poloniei, când al Turciei, pentru-ca cu atât mai ușor se-și pōtă despoia supușii săi semi-barbari.

Istoriografia română orî-ce lentilă măritore ar folosi, nu va găsi în viața său caracterul lui Ștefan Bogdanovici nici o trăsătură, care să-i împrumute o însemnătate fie cât de mică în istoria civilizațiunii universale. Pōte va găsi însă alt-ceva, care din punctul de vedere al Valahilor de astăzi este important și totodată caracteristic.

Ștefan Bogdanovici cel „Mare“ a fost acel voevod moldovean, care în Dec. 1467, când Mătiaș cu gând de a pedepsi pactarea voevodului cu Polonia a intrat în Moldova și a pustiit-o, a atacat pe furiș Moldova-bánya (!) (Baia) atunci, când solii lui au venit la Mătiaș și tratativele de pace erau în curgere. După-cum se scie din istorie, regele Mătiaș a scăpat numai cu greu și grav rănit din această luptă.

Creдем, că nu ne înșelăm, dacă în ochii Românilor saturați de idei daco-române tocmai *tradarea acesta viclenă* (!) și *retragerea lui Matias* îl face mare pe Ștefan Bogdanovici. *Tradarea*, detestabilă la tote popōrele, a devenit la Români o cauză națională, fiind-că în urma ei cel mai național rege (!) al Maghiarilor a trebuit să-și părăsească planurile față cu Moldova. Numai veleitățile naționale de astăzi dau întâmplării aceleia din trecut acea importanță, în care o îmbracă Români extremi (!) și pe care în realitate nici-odată n'a avut-o.

După-ce mai înșiră câte verși și uscate, autorul articolului încheie așa:

Serbarea de la Putna după părerea noastră nu pōte să ne insufle îngrijiri, fiind-că acolo unde un *trădător* este declarat ero și mare, și unde tot prin viclenie și tradare trag pe sfōră pe factorii, cari le convin (adecă pe guvernul austriac): acolo nu există fundamentul moral, care este condițiunea indispensabilă a succesului.

Va să dică papa Sixt IV, senatul Venetiei, cronicarii polonesi — tote sunt nimica inaintea zvezecului de la Clușiu.

Ce să-i faci? Orbului în zadar îi vorbesci de colorii.

Răboiul ruso-japones.

Despre luptele de la *Dașisao* generalisimul *Kuropalkin* a trimis un nou raport, în care se recunoște, că lupta a fost estra-ordinar de înverșunată.

Generalisimul *Kuropalkin* telegrafiază raportul amănunțit al generalului *Zarubatev* asupra luptelor de la *Dașisao* din ziua de 24 Iulie în următoarea cuprindere:

Luptele de la *Dașisao* au constat mai mult din *luptă de artilerie*, care a atins cea mai mare intensitate spre seră.

Sub ultimele rașe ale sōrelui, inamicul s'a asvilit la atac contra regimentu-

În același loc domnul cel tiner ședea nemșcat și se uita la el zimbînd. Se depărta apoi îngănând un cîntec, la colțul uliței își aprinse o țigară și rîse cu hohot. Apoi dispărî. Asta îl mai ușură.

Și erăși gîndurile i-se opriră la arhitect. Se apropiă de casă; era lumină.

Cel puțin bine că era lumină. Până era lumină, nu era perdată speranța. De sigur, că stau amendoi în odaia de locuit și povestesc. A fi lumină însemna... nu prea scia bine ce însemna, dēr a nu fi lumină, asta ar fi însemnat ceva.

Plōia cădea mēruntă și desă și lumina de la felinare se tînguia pe pietrele ude.

Era ud până la piele și picioarele îi înotau în apă. El nu simțea nimic. Vorba era, că trebuia să aștepte. Începî să-și numere pașii, se puse apoi să vadă până la cât pōte să numere într'un sferț de cēs. Și trecea sferțul și se pomenea că n'a numerat de cât până la o sută.

Și vremea trecea și sufletul lui se tulbura tot mai mult.

Lumea începî să circule pe uliță, gardistul își scutura picioarele, oășca, se întindea în negura dimineții.

Lumina de la ferestră strălucea tot mai obosită, risipindu-se bolnavă pe uliță. Începî să se rușineze de trecătorii, cari se uitau la dēnsul, mai trecî încōdată pe lângă gardist și-i dādū „bună dimineța“.

Dela colțul uliței se mai întōrse încōdată. Lampa era stinsă...

Ce-o fi fost? A fost arhitectul său o simplă hănuială.

Ce era să mai faci? Să mai aștepte? Chiar decă arhitectul ar fi fost acolo, lampa a stat vecinic aprinsă și... atât a fost totul.

Porni spre casă obosit cu gătul uscat, cu ochii eșiți din orbită.

Lucrătorii, cu cari se întēlnia se uitau la el într'un mod ciudat. El însă trecea nepăsător și în creerul său obosit nu mai rămăsese de cât un singur gînd: al dracului gardist, a rîs de mine!

lui Barnaul, atacul însă a fost cu bravură dejuat de comandantul corpului, care *asvârlă de patru-ori trupa sa la atacul cu baioneta*. Bombardarea încetă la ora 9 seara, dăr schimbul de împuşcături a continuat până noaptea târziu.

După luptă s'a constatat, că 18 batalioane ruse se găseau în fața a cel puțin două diviziuni inimice și a unui număr zdrobitor de baterii.

În asemenea condițiuni, generalul *Zarubaiev* a găsit prudent de a nu mai continua lupta a doua zi și decise retragerea spre Nord. Retragera s'a efectuat în cea mai mare ordine. Perderile noastre se ridică aproximativ la 20 ofițeri și 600 soldați uciși și răniți.

Generalul *Zarubaiev* constată prin raportul său remarcabila energie a tuturor trupelor sale, mai ales a regimentelor siberiane, care au suferit atacul impetuos al Japonezilor.

— Generalul *Oku* anunță, că armata japoneză a înaintat spre nord de la Dașișao.

— Despre situațiunea de la *Port-Arthur* se telegrafiază următoarele din Petersburg: Armata de asediu se află încă la o depărtare de 30 verste de la fortăreață. Japonzii fac întărituri. În fie-care dimineață se observă retrașamente nouă ridicate peste nopți de inimic. Și pe mare inamicul își face operațiile numai noaptea. Vasele japoneze nu fac în decursul zilei, decât serviciu de recunoștere. De alt-fel totul e liniștit. Nimeni nu se teme, că Japonzii vor pute lua fortăreața cu asalt. Rușii dispun de proviziuni suficiente.

— „*Allgemeine Zeitung*“ află din izvor diplomatic, că Țarului îi e cu neputință d'a se sustrage de la curentul sferelor înalte rusești, care susțin, că bastimentele flotei voluntare rusești au tot dreptul d'a captura vase ca și bastimentele regulate de război. Ast-fel situația s'a agravat.

Marele Duce Alexe Alexandrovici, șeful suprem al flotei rusești, ține, că ar fi o înjosire pentru flota rusă să se cedeze pretensiunilor Englezilor.

Situațiunea e agravată mai cu seamă de amenințarea Angliei d'a împiedeca alte vase din flota voluntară rusă să treacă prin strâmtoarea Dardanele.

În Petersburg, opinia publică este foarte mult excitată. Rusia nu vrea să capituleze în această cestiune, temându-se de scăderea prestigiului său în Extremul-Orient și în Balcani, unde un ast-fel de nesucces ar pute să aibă o contra-lovitură periculoasă.

SCIRILE DILEI.

17 (30) Iulie.

Intrevedere de monarhi. Din *Viena* se telegrafiază, că Maj. Sa monarhul nostru va merge la Marienbad, unde va avea o întâlnire cu regele Eduard al Angliei. Majestatea Sa va fi însoțit de ministrul de externe contele *Go uchwski*. La Marienbad va sosi și ministrul engles de externe marchizul *Landsdowne*.

Teatru de diletanți cu concursul d-soarei Agata Barsescu. Înregistrăm cu plăcere știrea, că celebra tragediană *Agata Barsescu* cu amabilitate răspundând unui cerc de diletanți din Brașov, își va da în curând concursul d-sale la două reprezentații aranjate de aceștia în sala cea mare de la Redută. La timpul său vom da amănunte.

Intâlnirea de la Sofia. „*Politische Correspondenz*“ spune, că intâlnirea de la Sofia a institutorilor români cu cei bulgari a avut un caracter de sinceră și profundă cordialitate. Oșpeții români au observat cu o deosebită satisfacțiune, că Românii macedonenii își declară pe față naționalitatea în Bulgaria, ceea ce nu pot face în Grecia. În cursul serbărilor s'a relevat de ambele părți necesitatea unei apropieri a celor două popoare. S'a atins și tema înfrățirii popoarelor balcanice pe baza unei confederațiuni. Această idee susținută cu deosebire de Bulgari, a fost primită cu plăcere.

Statistica învățământului primar din România. Ministerul instrucțiunii publice din România publică o statistică des-

pre învățământul primar urban și rural pe anul 1901/02. În acel an au fost înscriși 292,976 elevi (233,000 băieți și 59,900 fete), din care 196,000 au urmat regulat cursurile. Numărul școlilor rurale se urcă la 3666, al învățătorilor 4654. La școlile primare urbane au fost înscriși 71.000 elevi, din care au urmat cursurile 56.000. Numărul școlilor primare urbane a fost 385, numărul institutorilor și institutoarelor 1333.

Societatea „Transilvania“ (București), publică concurs pentru ziua de 1 (14) Septembrie 1904, spre a acorda un stipendiu de 800 lei anual, destinat studiului medicinei, filosofiei sau comerțului la una din facultățile de medicină, filosofie sau academie de comerț ale Ungariei. Cererile se vor adresa presidentului societății G. Missail în București, strada Grațiosă 2. v., însoțite de următoarele acte: a) Diploma de bacalaureat (Testimoniu de maturitate) în original, b) un certificat medical, constatător, că concurentul nu este atins de nici o infirmitate sau boală cronică, c) Un certificat de paupertate de la autoritatea comunală locală legalizat de notar public. Este bine înțeles, că stipendiul nu se va acorda, de cât același dintre concurenți, care prin actele cerute va proba, că are note de studiu superioare celorlalți concurenți. Cererile venite după data fixată mai sus, nu vor fi luate în seamă.

Inmormântarea lui Krüger. Din *Haga* se anunță, că Marți a sosit acolo cadavru lui Krüger. O mulțime imensă era adunată la gară. Cununi foarte numeroase. O sală întregă de așteptare era plină de cununi. Cortegiul funebru a plecat la orele 8 de la gară spre cimiteriu. Aici s'a ținut serviciu divin. Între cei prezenți se afla *Steyn*, fostul președinte al republicii Oranje, care a depus pe mormântul lui Krüger o mare cunună cu inscripția: „Luptătorului pentru cauza dreptății“. Se ține, că Krüger ar fi lăsat o avere de 16—20 milioane franci, din care partea cea mai mare ar moșteni-o familia *Eloff*. Bani sunt plasați cea mai mare parte în bănci de stat europene.

Revista „Das interessante Blatt“ din Viena, publică două ilustrații referitoare la serbarea aniversării de 400 ani a morții lui Ștefan cel Mare, anume: Peștera din stâncă, lângă Putna, unde se ține că s'ar fi refugiat Ștefan dinaintea dușmanilor săi, și un tablou reprezentând procesiunea la ruinele cetății din Suceava.

Accidentul principesei Maria. În privința acestui accident „*Vremea*“ mai află următoarele detalii: Principesa eșise la prămblare călare, în compania d-nei contese de Larisch, soția primului secretar al legățiunii austro-ungare din București. Ambele femei erau însoțite de un singur lacheu, care le urma la distanță. Cele două excursioniste apucaseră pe o potecă strîmtă, când de-odată calul principesei se sperie, ridicându-se în două picioare. Neputându-l stăpâni, călăreții și-a pierdut echilibrul, cădând la pământ. Lovitura a fost violentă. Principesa a fost precipitată cu capul pe o stâncă, rămânând în completă nesimțire. Se poate lesne închipui emoția contesei de Larisch și a lacheului care o însoțea. Neputându-și da seama de gravitatea rănei, ei își făceau ideile cele mai negre despre soarta principesei, mai ales, că un șiroi de sânge începuse să curgă din rana de pe frunte. Din fericire starea de nesimțire a fost de scurtă durată. După o jumătate de oră, principesa a deschis ochii, spre marea mulțumire a d-nei Larisch. Când s'a ridicat de jos primul său cuvânt a fost: — Calul? Unde îmi este calul? Și când lacheul i-l'a adus, principesa a făcut semn contesei de Larisch ca să încalce. Apoi încălcând ea însăși, s'au reîntors la castelul Pelișor, unde deja lumea era îngrijită de lunga absență a augustei excursioniste.

Diarul „Figaro“ din Paris în numărul său de ieri scrie o recenziune elogiasă asupra cărții: „*La Terre et la Race roumaines*“, publicată de curând de d-l Alexandru *Sturdza*. În cartea aceasta, după cum vedem din recenziune, autorul descrie istoria formațiunii neamului românesc începând din timpul, când aquila romană a învins prin sabia lui Traian bălaurul simbolic al Dacilor și pe eroul Decebal. Din uniunea acestor două rase s'a format poporul român. Autorul scoate în relief latinitatea Românilor și simpatiile, ce le are națiunea română pentru Franța, ca soră mai mare a ei.

O umbrelă artistică. Între obiectele care vor figura în pavilionul construit de direcțiunea penitenciarelor în incinta esplanadei societății agrare, vizitatorii vor pute admira o umbrelă, adevărat obiect

de artă, executată în penitenciarul de la Plătărești. Această umbrelă de gust ales și execuție delicată se va oferi principesei Maria.

Proba de nebulie. La un ospiciu din Franța s'a adus un bolnav asupra stării mintale a căruia, medicii stau la îndoielă. Făcându-se însă perchișiune la el acasă, s'a găsit suma de 150,000 lei pusă în mai multe cutii așezate pe diferite mese, de unde ori și cine i-ar fi putut lua. Atunci medicii au încheiat un proces verbal pe care l'au conchis cu frasa următoare: „Increderea cea prea mare în contemporani, e proba cea mai sigură de nebulie“.

În Oravița-română se va da la 2 August st. n. o producțiune musicală teatrală din partea reuniunii gr. cat. de cântări „Concordia“. Program: C. G. Porumbescu „Cuadrile“ cor bărbătesc. C. G. Porumbescu „Imnul unirei“, cor mixt. I. Vidu „Audi valea“, cor bărbătesc; Tr. Lugoșan „Ca la Bréza“, cor mixt; M... „Brancoveanul Constantin“, cor bărbătesc Teatru: „Reserviștii“, voedevil cu cântece de I. Millo. După producțiune joc. Intrarea de persoană loc de ședut 1 cor., loc de stat 60 bani.

Reuniunea de cetire și cântări din Sângeorgiul român va aranja la 2 August st. n. o petrecere împreună cu concert și teatru, cu ocaziunea adunării generale a reuniunii înv. „Mariana“. Prețul de intrare pentru persoană 1 cor. 40 bani, în familie 1 cor. Venitul curat se va da reuniunii „Mariana“ și reuniunii de cetire și de cântări.

Musica orașului va da Lună la 5^{1/2} p. m. concert pe promenada de jos, ér Marți 2 August, va da la cafenea Neustädter un concert din compoziții de ale *măestrilor italieni*. Tot atunci se vor executa câteva bucăți și de Straus, Wagner și Frik.

Concert. Duminecă în 31 Iulie, muzica militară a regimentului de infanterie nr. 50 va concerta ca de obicei la restaurantul de la „Gewerbeverein“. Intrarea liberă. Începutul la 7 ore seara.

Fetele îmbetrânite dobândesc o înfățișare tinerică, decât se cultivă cu renumitul lapte de castraveți veritabil englezesc și nevătămător a lui C. Balasa. Acest cosmetic necomparabil depărtază după vreo câteva zile din față sbîrăturile, încrețiturile, sgrăbunțele, pișturile și petele de ficat. O sticlă 2 cor. Săpun de castraveți veritabil engl. 1 cor. Pudră 1 cor. 20 b. Se capătă la farmacia. Trimiteți cu posta face farmacistul C. Balasa. A se feri de imitație.

Omorul politic de la cafenea „Macedonia“.

Despre omorul politic întimplat Miercuri în cafenea „Macedonia“ din București „*Conservatorul*“ mai dă următoarele amănunte.

Lăzărescu Lecanta era originar din Perlepe lângă Bitolia. După mărtea părinților săi, fu crescut de un aromân din Perlepe, care îl întrețină spre a termina cursul gimnasial din Bitolia.

Apostol Mărgărit, inspector al școlilor din Macedonia, îl numi institutor în orașul său natal.

La 1890 fu numit director al gimnasiului din Ianina, unde se căsătorii cu o *grecioacă*, care fugise cu densusul din cauza împotrivirii părinților.

Îndată după căsătorie relațiunile dintre inspectorul Mărgărit și Lecanta deveniră încordate și pe urmă se schimbă în dușmănie. Lecanta ataca prin diare pe Apostol Mărgărit, șeful său, și acesta ceru și obțină destituirea lui.

Întors în țară începe o nouă campanie mai violentă în contra lui Mărgărit, care nu încetă decât atunci, când reposesul ministru de finanțe Gogu Cantacuzino îi dădu un post.

După căderea liberalilor fu numit din nou director al gimnasiului din Ianina, dăr din cauza scandalurilor ce se întimplau mereu între Lecanta și profesori, cari erau revoltați de purtarea lui — profesorul român, care își trimetea copiii la școala grecească — precum și din cauza certurilor și cu inspectorul Ionescu, d-l Haret îl destituî din acest post.

Destituit din nou Lecanta se duse la Constantinopol și cercă, ca să înființeze o casă de comision, dăr nu isbuti.

Ne mai găsind niciări încredere și sprijin, Lăzărescu Lecanta recurse la cea din urmă înjosire a unui om: se vîndu. Scoase o gazetă intitulată „Balcanul“, în

care terfelea chestia Românilor macedonenii, luând apărarea Grecilor, sub al căror scut se puse.

Atitudinea acosta a lui Lecanta a revoltat pe toți Românii macedonenii și de aci a urmat în mod fatal tragedia.

Ilie Papahagi, care a cădut străpuns de glonte de Lecanta, era în vîrstă de v'ro 32 de ani și era de un caracter afabil, bun și inofensiv. Mărtea lui este regretată de toți cei-ce l'au cunoscut.

D-l Nuși Tulliu la interogatoriul ce i-s'a luat a declarat cum s'au petrecut faptele și atitudinea revoltătoare, care a avut-o Lecanta în contra Românilor macedonenii.

Nuși Tulliu a declarat d-lui judecător de instrucție, că sta de vorbă la cafenea „Macedonia“ cu mai mulți prieteni când întră deo-dată Lăzărescu Lecanta și căruia i-se interzise de a veni la cafenea „Macedonia“, local frecventat numai de naționaliști. La vederea lui băieții de la masă isbucniră în strigăte de: Ieși afară! Afară!

Lecanta viri atunci mîna în buzunarul de la spate, unde avea revolverul! Mai multe bastoane se ridică atunci în aer, o detunătură răsuna și Ilie Papahagi se prăbuși mort.

Când vădu pe acest băiat model omorît așa mișelesc, își pierdu cumpătul, luă un revolver, care era pe jos, și trase asupra criminalului pedepsindu-l astfel de omorirea vărului său, căci Ilie Papahagi îi era văr primar, mamele lor fiind surori.

Nuși Tulliu a arătat apoi iritarea produsă în spiritele Macedonenilor de articolele lui Lecanta apărute în „Balcanul“.

Ancheta s'a terminat, ascultându-se o parte din informatori.

La ora 4 dimineața toți Macedonenii chemați ca informatori și cei-l'alți, cari au fost reținuți sub pază, au fost puși în libertate, nerămânând arestat decât Nuși Tulliu, care a fost pus la secret.

Martorii ascultați dau detalii asupra politicii macedonene și zugrăvesc în colorii negre pe Lăzărescu Lecanta, care, spun ei, trada cauza românească din Macedonia, în schimbul unei subvențiuni bănești pe care o primea de la Greci. Toți cari au fost față în cafenea „Macedonia“, în momentul când s'a petrecut drama, spun, că Lecanta a pus cel dintăiu mîna în buzunar și scoțînd un revolver a tras asupra lui Ilie Papahagi, care a cădut jos trăsînt.

Atunci Nuși Tulliu, într'un moment de surescitare, a tras asupra lui Lecanta

La orele 11 dim., după-ce i-s'a luat un nou interogator, Nuși Tulliu a fost urcat într'o trăsură și însoțit de d-l comisar Ioanicescu de la siguranță, a fost transportat la Văcărești, de unde nu va fi adus decât mâne la cabinetul judecătorului de instrucție.

ULTIME SCIRI.

Petersburg, 29 Iulie. Poliția păstrează încă secretul asupra atentatorului. Cu totă operația, ce i-s'a făcut, starea lui e gravă. O schijă de bombă i-a sfâșiat grumazul și o bucată de fier i-a pătuns și în trup. La interogator, el n'a voit să spună numele, nici că de ce naționalitate e; a spus numai, că n'are complicită. A primit însă însărcinare de la comitetul revoluționar, să execute sentința de mărtea asupra lui Plehwe.

Londra, 29 Iulie. „Daily Mail“ primesce din Yokohama știrea, că s'a început atacul general contra Port-Arthurului.

Petersburg, 29 Iulie. Când ministrul de justiție Muraviev mergea cu trenul la Peterhof, ca să raporteze Țarului despre atentat, geamul de la vagonul în care se afla ministrul, a fost spart c'un bolovan. Făptuitorul n'a putut fi prins.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil Traian H. Pop.

Dr. med. univ.

Fanz Stierhler

fost medic la spital.

Specialist pentru bôle interne, de copii și sexuale. — Dă consultațiuni dela 11—1 ore a. m. — Strada Mihail Weiss Nr. 9

Cursul la bursa din Viena.

Din 29 Iulie n. 1904.

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes Renta unghară, Renta de corone unghară, Impr. căil. fer. unghară, etc.

Cursul pieței Brașov.

Din 30 Iulie n. 1904.

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes Bancnote rom. Cump., Argint român, Napoleond'or, etc.

Odăi mobilate

förte curate și frumoșe, cu privire spre Promenadă se pot lua în chirie la VILLA KERTSCH cu ziua, cu săptămâna și cu luna în preț förte ieftin.

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 29 Iulie 1904.

Table with 3 columns: Măsura și greutatea, Calitatea, Valuta în Kor. și fl. Includes Grâu cel mai frumos, Grâu mijlociu, etc.

La AMERICA

mare reducere de prețul călătoriei dela VIENA la New-York prin ROTTERDAM cu întreținere Cor. 155.— Fie-care călător la America este liber în alegerea drumului. Pentru asigurarea locului se se trimite 20 corone la HOLLAND—America—Linie, Wien, IV, Wiednergürtel Nr. 16. 8-10.1861.

Salonul de resturi, Strada neagră Nr. 35.

Subscriși avem onorea a aduce la cunoștința Onor. Dame că pentru

SESONUL de VARĂ a sosit

cele mai moderne ștofe, cu prețuri mai scădute și ne rugăm ca înainte de a face cumpărături airea, în interesul propriu a ne onora cu vizitarea depositului nostru: ștofe de lână pentru dame, cele mai moderne color și desemnuri, ștofe de lână pentru doliu, cu diferite prețuri mătăsuri colorate pentru bluse, mătăsuri negre pentru bluse și rochi, bluse, cretone, köper, voile de laine, pique, oxford etc. etc. În fine recomandăm: Stofe de lână pentru vară pe sara Domnilor. Asortiment bogat și prețuri ieftine.

Cu totă stima

RESCHNER & SCHWARTZ.

Salonul de resturi, Strada neagră Nr. 35.

GUSTAV SOLINGER.

Primul stabiliment de văpsitorie artistică și de lucș, și curățire chemică de garderobe în Brașov, strada Cimiterului nr. 5.

STABILIMENT de Apretură, Decatură și Desinfecțiune.

Aranjat complet din nou!

Mare întreprindere în Ardeal!

Pentru a satisface unei necesități de mult simțite, na'm cruțat nici o jertfă — cu mașini din cele mai nouă — ca se dau On. public o-casie, se nu aibă trebuință de aci încolo, a trimite Garderoba la Viena séu Budapesta spre curățire, ci ale preda în atelierul meu, executând-ule spre deplină mulțumire. Amintesc încă că garantez pentru ce mi se va da sere curățire sau văpsire, dér numai pentru ce se va preda în atelierul din

Strada Cimiterului nr. 5, casa proprie, séu în localurile de primire, la:

Curățire de Covore.

D-l Friedrich Reiser, str. Vămii 31, și la D-l Iosef Drotleff str. Porții 17.

Pentru a nu urca prețurile, sus numiți domni s'au însărăinat a primi pentru mine comande. Cartoșe cu mostre colorate, însemnarea prețurilor se pot vedé tot acolo. Locuri de primire în toate orașele mai mari din Transilvania.

Mă rog a observa firmele de sus.

STABILIMENT de

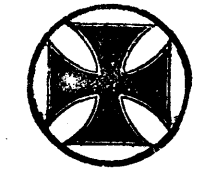
Imprăgnier de Plissée și Gouvrier.

Curățire de perdele și Appretur.

Cruce séu stea duplă electro-magnetica

Patent Nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta. Nu e mijloc secret. Vindecă și invioreză pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a acest aparat vindecă boase da împrejurării, că le vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra: durerilor de cap și dinți, migrene, ne uralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, țuituri de ureche, bătaie de inimă, sgăriuri de inimă, asmă, auțul greu, sgăriuri de stomac, lipsa poștei de mâncare, re-coală la mâni și la picioare, reumă, podagră, ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor bóle, cari la tractare normală a medicu-lui se vindecă pr-n electricitate. — In cancelaria mea se află atestate încurse din tóte păr-țile lumii, cari prefuesc cu mu fâmiere invențiunea mea și ori-cine póte examina aceste a'estate Acel pacient. care în decurs de 45 zile nu se va vindeca, i-se retrimite banii. Unde ori-ce încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu.

Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis s'ose confunde cu aparatul „Volta“, de óre-c. „Ciasul-Volta“ atât în Germania cât și în Austro-Ungaris a fost ofici-s oprit, fiind nefolositor. pe când aparatul meu e în genere cunoscut apreciat și cercetat. Deja ieftinătatea crucei male electro-magnetice o recomandă indesebi.

Prețul aparatului mare e 6 cor. Pretul aparatului mic e 4 cor. folosibil la morbur, cari nu sunt mai vechi de 15 ani. folosibil la copii și femei de constituție förte slabă.

Expediție din centru și locul de vëndare pentru țera și streinătate etc. MÜLLER ALBERT, Budapesta, V, Strada VADÁSZ 42 A./E. colțul strada Kálmán.

Continutul următorilor articoli... Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“... Cornel Demeter, apotecar în Budapesta-tekasmegey nr. 39.

Cruce séu stea duplă electro-magnetica... Vindecă și invioreză pe lângă garanție. MÜLLER ALBERT, Budapesta.